

CAROLVS CLV-
SIVS PETRO COL-
DENBERGO PHAR-
MACOPOEO ANT-
VERPIANO S.

Rodit superioribus die-
bus Libellus Italicè con-
scriptus (Dispensarium
vocat) medicamentor-
um compositiones cōtinens. Eum
cū perlēgissē, dignum iudicaui
qui & reliquis nationibus eius lin-
guæ ignaris communicaretur: nam
in eo medicamenta meliori metho-
do descripta conspiciebam, quā in
reliquis Antidotariis, & multas insu-
per veterū Medicorū composi-
tiones in vsum reuocari, quæ a maioribus
nostris planè neglectæ fuerant.
Quare tecum cōmunicata, hortari
me cōepisti, vt illum latinū facerem.

A 2

Ego.

Ego qui noueram me huic oneri im-
 parem, nec tam cōfirmato esse iudi-
 cio, vt in hac Medicinæ parte præ-
 clari quidquam à me expectari de-
 beat, quātum potui reluctatus sum,
 ne meam inscitiam proderem: scie-
 bam enim quā praeclarè cum illis
 agatur, quibus hoc tempore priua-
 tim suis studiis frui licet. Sed cum ni-
 hil agerem, idque à me tu & Plauri-
 nus tantoperè expererētis, conatus
 sum mihi persuadere, vobis assentiē-
 dum esse, meum iudicium quantum
 potui fallens. Quòd si conceptæ spei
 noster conatus non respōderit, vē-
 stro periculo id esto, quādoquidem
 me huc impulistis. Vides igitur, mi
 Coldenberge, quā duram vterque
 ceperimus provinciā: ru, qui talem
 opinionem de me conceperis: ego,
 qui, dum eam veram esse mihi per-
 suaderi sino, negotium hoc sum ag-
 gressus. Versionem itaque ad finem
 perduxī

perduxi, de qua hoc affirmare pos-
sum, summam me operā adhibuisse,
vt, si minus feliciter, at certè fideliter
& propriè singula redderètur, & cō-
positiones aliquot corruptæ resti-
tuerètur: qua in re plurimū mihi pro-
fuit, quēadmodū nonnullæ cōposi-
tiones à te emēdatę ac restitutę testa-
ri possunt. Ad hęc singulorū ferè me-
dicamētorū facultates ex ipsis Auto-
ribus collectas adieci, ne quid in aliis
esset, quod in hoc desiderari meritò
posset. Deniq; talē effeci, vt cū opti-
mis quibusq; Antidotariis conferri
posset. Cæterū, tametsi huius vti-
litatem satis pro dignitate cōmēdare
non queā: quoniam tamē varia sunt
hominū iudicia, atq; ille hoc, hic il-
lud præferendū censeat, fieri nō po-
test vt quis omnibus placeat, atque
adeò hæc ratio est, cur tot quotidie
prodeant nouæ Medicamētorū for-
mule. Sed utinā, aut tu, (quod futu-

A 3 rum

rū spem fecisti) aut alij viri eruditi in Nicolao restituendo operā aliquādo collocetis, vt hic suo nitori ad veterū exemplarium fidem restitutus, vnus proponatur omnibus Pharmacopolis, cuius normā in conficiendis medicamentis sequatur, relictis vulgaribus Dispensariis plerunq; corruptissimis: aut sanè D. Rondeletij viri doctissimi pharmacopœa in publicum tandē emittatur: hæc enim vna multorum Dispensariorum instar omnibus esse possit. Quod reliquū est, non inconsultè me facturum existimaui, si opus iam absolutū tuæ fidei cōmitterem, & veluti tuū facerem: Nam, cū ad eius versionē me impuleris, eius etiam curam atque patrocinium te suscipere æquum est, illud apud te cogitans, vt si dignum iudices, in publicum prodire sinas, sin minus, supprime. Vale, Parisiis 1561. Cal. Aprilis.

CLA